

KOMUNIKAT PRASOWY nr 93/26

Luksemburg, 2 lipca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-738/22 P | Google i Alphabet/Komisja

Google Android: Trybunał utrzymał w mocy nałożoną na Google grzywnę w wysokości prawie 4,1 mld EUR

Odwołanie od wyroku Sądu wniesione przez Google i jej spółkę dominującą Alphabet zostało oddalone, co stanowi potwierdzenie sankcji nałożonej za nadużycie pozycji dominującej zajmowanej przez wyszukiwarkę Google Search w kontekście systemu operacyjnego Android

W 2018 r. Komisja Europejska wydała decyzję, w której stwierdziła¹, że Google nadużyło swojej pozycji dominującej, narzucając – w szczególności w drodze zawierania umów w sprawie preinstalacji i określania warunków udzielania licencji na pewne aplikacje – preferencję dla wyszukiwarki Google Search i przeglądarki Chrome na urządzeniach mobilnych funkcjonujących w systemie operacyjnym Android, również oferowanym przez Google². Komisja stwierdziła, że miało miejsce jednolite i ciągłe naruszenie obejmujące wszystkie te zachowania i nałożyła na Google łączną grzywnę w wysokości 4 342 865 000 EUR, z czego 1 921 666 000 EUR na zasadzie odpowiedzialności solidarnej z jej spółką dominującą Alphabet.

Sąd Unii Europejskiej, do którego wniesiono tę sprawę w pierwszej instancji³, potwierdził tę kwalifikację jako pojedynczego i ciągłego naruszenia, lecz stwierdził nieważność tej części decyzji Komisji, która dotyczyła praktyki polegającej na uzależnianiu zawierania porozumień o podziale przychodów z pewnymi producentami oryginalnych urządzeń i operatorami sieci mobilnych od preinstalowania przez nich na zasadzie wyłączności Google Search na z góry określonym portfelu urządzeń. W efekcie tego częściowego stwierdzenia nieważności Sąd przeszacował karę i ustalił nałożoną na Google grzywnę na 4 125 000 000 EUR, z czego 1 520 605 895 na zasadzie odpowiedzialności solidarnej z jej spółką dominującą Alphabet.

Trybunał Sprawiedliwości oddalił wniesione przez Google i Alphabet od tego wyroku Sądu odwołanie, potwierdzając tym samym nałożoną na obie te spółki karę za praktyki antykonkurencyjne związane z systemem operacyjnym Android, w wysokości zmienionej przez Sąd.

Po pierwsze, Sąd nie dopuścił się żadnego naruszenia prawa przy ocenie antykonkurencyjnych skutków warunków preinstalacji, które zostały przewidziane w umowach dotyczących systemu Android. Trybunał uznał, że Sąd mógł uwzględnić cały istotny kontekst gospodarczy, w tym porozumienia o podziale przychodów, nie musząc przy tym, w celu ustalenia, czy doszło do naruszenia zakazu nadużywania pozycji dominującej, w systematyczny sposób przeprowadzać analizy kontrfaktycznej. Potwierdził również, że Sąd mógł przyjąć istnienie efektu status quo działającego na korzyść preinstalowanych aplikacji oraz stwierdzić, że Google i Alphabet nie wykazały, aby preferencje użytkowników czy też jakość, jaką miały mieć ich usługi jako takie, wyjaśniały zaobserwowane zachowania.

Po drugie, Sąd nie dopuścił się żadnego naruszenia prawa, potwierdzając ocenę Komisji dotyczącą warunków preinstalacji przewidzianych w umowach dotyczących systemu Android. Wykazanie nadużycia pozycji dominującej nie jest każdorazowo uzależnione od udowodnienia zdolności do wyeliminowania z rynku jedynie równie skutecznych konkurentów. Biorąc pod uwagę cechy charakterystyczne rozpatrywanych rynków cyfrowych Sąd mógł, bez przeprowadzania testu równie skutecznego konkurenta, stwierdzić, że praktyki te mogły ograniczać konkurencję i wzmacniać bariery wejścia na rynek.

Po trzecie, Sąd nie dopuścił się żadnego naruszenia prawa, potwierdzając ocenę Komisji dotyczącą umów o zapobieganiu

fragmentacji. Przez zawarcie tych umów możliwe było ograniczenie kanałów sprzedaży niekompatybilnych wersji systemu Android, a tym samym – wzmocnienie zajmowanej przez Google pozycji dominującej. W okolicznościach niniejszej sprawy nie było konieczności przeprowadzania analizy kontrfaktycznej, ponieważ skutki antykonkurencyjne danego zachowania zostały wykazane w wystarczający sposób.

Po czwarte, Sąd mógł odrzucić przedstawione przez Google obiektywne uzasadnienia dotyczące umów o zapobieganiu fragmentacji oraz utrzymać w mocy kwalifikację jako jednolitego i ciągłego naruszenia pomimo stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji w odniesieniu do porozumień o podziale dochodów, ponieważ pozostałe z nadużyć nadal składały się na tę samą strategię antykonkurencyjną.

Wreszcie Trybunał potwierdził, że Sąd przy ustalaniu wysokości grzywny prawidłowo wykonał przysługujące mu nieograniczone prawo orzekania. Uznał, że uzasadnienie było wystarczające, a powołane przez Google i Alphabet zasady proceduralne, w szczególności prawo do obrony, zostały zachowane.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Decyzja Komisji C\(2018\) 4761 final](#) z dnia 18 lipca 2018 r. dotycząca postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG (sprawa AT.40099 – Google Android).

² Zarzucane w niej ograniczenia były trojakiego rodzaju:

- po pierwsze, ograniczenia zawarte w „umowach dystrybucji”, uzależniających uzyskanie przez producentów urządzeń mobilnych od Google licencji na korzystanie z jej sklepu z aplikacjami (Play Store) od spełnienia obowiązku preinstalacji na tych urządzeniach wyszukiwarki ogólnej (Google Search) oraz przeglądarki (Chrome);
- po drugie, ograniczenia zawarte w „umowach o zapobieganiu fragmentacji”, uzależniających uzyskanie przez producentów urządzeń mobilnych licencji niezbędnych do preinstalacji aplikacji Google Search i Play Store od zobowiązania się przez nich do niesprzedawania urządzeń wyposażonych w wersje systemu operacyjnego Android, które nie zostały zatwierdzone przez Google;
- po trzecie, ograniczenia zawarte w „porozumieniach o podziale przychodów”, uzależniających przekazanie części przychodów uzyskiwanych przez Google z reklam na rzecz producentów urządzeń mobilnych i operatorów sieci mobilnych od zobowiązania się przez nich do tego, że nie będą preinstalować konkurencyjnych wyszukiwarek ogólnych na z góry określonym portfelu urządzeń.

Zdaniem Komisji celem tych wszystkich ograniczeń była ochrona i wzmocnienie pozycji dominującej Google w dziedzinie wyszukiwarek ogólnych, a tym samym – ochrona i wzmocnienie przychodów uzyskiwanych przez to przedsiębiorstwo z ogłoszeń reklamowych związanych z wyszukiwaniami prowadzonymi za pomocą tych wyszukiwarek. Cel realizowany za pomocą całokształtu spornych ograniczeń oraz ich wzajemna zależność skłoniły zatem Komisję do zakwalifikowania ich jako jednolitego i ciągłego naruszenia zakazu nadużywania pozycji dominującej.

³ Wyrok Sądu z dnia 14 września 2022 r., *Google i Alphabet/Komisja (Google Android)*, [T-604/18](#) (zob. również komunikat prasowy nr [147/22](#).)